

hjælp til den tilskadekomne og uden at opgive navn og adresse til nogen tilstedeværende. Tiltalte blev dømt for uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel efter straffelovens § 241 og færdselslovens § 53, stk. 2, samt for overtrædelse af straffelovens § 253, nr. 1, og færdselslovens § 9, stk. 1, ved at have undladt at tilkalde hjælp til knallertkøreren. Tiltalte blev endvidere dømt for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, og kørsel i frakendelsestiden og for overtrædelse af våbenloven ved besiddelse af en salonriffel. Tiltalte blev på ny frakendt førerretten for bestandig.

Det uagtsomme manddrab i forbindelse med spirituskørsel i kombination med de mange forstraffe og reststraffen på 113 dage ville formentlig under alle omstændigheder have medført en straf på fængsel i niveauet omkring to år. Det er derfor usikkert, i hvilket omfang tiltaltes flugt fra ulykkesstedet har haft indflydelse på straffens længde, men det vurderes dog, at dette forhold har virket som en skærpene omstændighed.

Selv om der med tre domme er tale om et spinkelt materiale, må det antages, at en domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 253 i sager, hvor bilister flygter fra et færdselsuheld, medfører en reel skærpelse af frihedsstraffens længde.

Der er i to af de tre sager sket frakendelse af førerretten i 5 år, og i den sidste sag er førerretten frakendt for bestandig.

4.5. Sammenfatning vedrørende sanktionerne ved overtrædelse af færdselslovens § 9 og straffelovens § 253

Som det fremgår af afsnit 4.3.1. ovenfor, er der i 23 af de 30 sager, hvor den tiltalte var skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, alene idømt en bøde. Bødens størrelse er i disse sager på 1.000 kr., der svarer til den vejledende takst i Rigsadvokatmeddelelse 4/2000, når der ikke er sket personskade.

Der er i ni af disse 23 sager udover en bøde pålagt den tiltalte enten et »klip« i kørekortet, kørselsforbud eller sket frakendelse af førerretten som følge af kørselsfejl eller spirituskørsel.

I de syv resterende sager, der er afgjort efter færdselslovens § 9, stk. 1, er der idømt frihedsstraffe varierende fra fængsel i 14 dage til fængsel i 5 måneder, jf. afsnit 4.3.2. I flere sager synes overtrædelsen af § 9, stk. 1, at være bedømt som et bødeforhold. Kun i en enkelt sag skønnes 20-30 dage af den betingede frihedsstraf på 40

dage at være udløst af flugten fra uheldsstedet. Det er imidlertid på baggrund af de gennemgåede domme ikke muligt med sikkerhed at udtale sig generelt om strafniveauet.

I seks af de syv sager er der som følge af kørselsfejl, spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel fastsat ubetinget frakendelse af førerretten fra 6 måneder til 10 år.

Fra trykt praksis kan nævnes de to domme (U 2001.2541V og TFK 2002.81Ø), der er beskrevet i afsnit 3. I disse sager må overtrædelsen af § 9, stk. 1, antages at have medført fængsel i 10 dage betinget og 14 dage ubetinget i tilfælde, hvor en cyklist pådrog sig kvæstelser i hjernen og andre meget alvorlige skader, og hvor påkørsel medførte, at en cyklist straks afgik ved døden.

Kun i tre sager er der domfældt efter straffelovens § 253, jf. afsnit 4.4. Samtlige disse sager er afgjort med ubetingede frihedsstraffe (fængsel i 10 måneder til fængsel i 2 år), og det må antages, at en domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 253 i sager, hvor bilister flygter fra et færdselsuheld, medfører en reel skærpelse af frihedsstraffens længde.

Det må endvidere konkluderes, at der i sådanne sager normalt sker ubetinget frakendelse af førerretten som følge af de kørselsfejl mv., der er gået forud for færdselsulykken. I de gennemgåede domme var der tale om frakendelse i 5 år i to sager og for bestandig i en sag.

Endvidere kan nævntes den trykte afgørelse i U 2005.132Ø, jf. afsnit 3 ovenfor. I den sag blev bl.a. tre passagerer for overtrædelse af § 253, nr. 1, straffet med fængsel i 20 dage betinget i et tilfælde, hvor man efter påkørsel undlod at yde hjælp til en fodgænger, der bl.a. havde pådraget sig brud på halshvirvlen og andre alvorlige skader.

Sammenfattende må det på denne baggrund antages, at straffen i praksis er bøde i langt de fleste tilfælde, hvor en bilist flygter fra et færdselsuheld med personskade. Har der samtidig været tale om andre alvorlige overtrædelser af færdselsloven og eventuelt straffeloven i forbindelse med alvorlig personskade eller død, medfører flugten fra uheldsstedet dog i nogle tilfælde en højere frihedsstraf end den, der udmåles for disse andre overtrædelser, uden at det dog er muligt mere præcist at vurdere frihedsstraffens længde.

Frakendelse af førerretten er sket i mange af sagerne som følge af det forudgående kørselsfor-